

[Finansministeren]

der svarer til gennemsnittet af regnskaberne for 1985 og 1986.

Med finanslovsforslaget for 1987 fastholder staten de tre foregående års udgiftspolitiske nulvækst. Finanslovsforslaget for 1988 vil blive udarbejdet efter samme retningslinjer.

Der er herved skabt klare retningslinjer for den samlede offentlige udgiftspolitik mere end to år frem, således at den øgede tilgang af arbejdskraft og andre ressourcer kan anvendes til at sikre en stor og konkurrencedygtig privat sektor. Det er en afgørende forudsætning for en øget eksport og forbedring af betalingsbalancen.

Finanslovsforslaget for 1987

Finanslovsforslaget for 1987 er udarbejdet i umiddelbar forlængelse af de seneste års udgiftspolitiske linje. Målet er at sikre en velfungerende offentlig sektor med fastholdelse af uændrede udgifter i både staten og kommunerne. Som i de foregående år blev der forud for udmeldingen af ministeriernes totalrammer fastsat et udgiftspolitisk måltal, som det samlede finanslovsforslag skulle holdes inden for. I overensstemmelse med den udgiftspolitiske målsætning om uændret udgiftsniveau blev måltallet for 1987 fastsat til 193,4 mia kr. på grundlag af det oprindelige måltal for 1986 på 185 mia kr. De særlige besparelser på 1½ mia kr., der blev gennemført ved justeringen af den økonomiske politik i december 1985 videreføres ikke i måltallet for 1987.

Måltallet og de enkelte bidrag til finanslovsforslaget er for første gang budgetteret i løbende priser, dvs. i det forventede gennemsnitlige pris- og lønniveau for 1987. Ved at budgettere i løbende priser tilskyndes de enkelte institutioner til større omkostningsbevidsthed ved køb af vare- og tjenesteydelser, og der muliggøres en større gennemskuelighed af budgetterne.

Pris- og lønforudsætningerne for det foreliggende finanslovsforslag svarer til de budgetteringsforudsætninger, der blev lagt til grund ved udarbejdelsen af totalrammerne i februar. Inden vedtagelsen af finanslovsforslaget vil der blive foretaget en endelig vurdering af pris- og lønudviklingen til brug for en justering af rammerne. Denne justering vil blive indbudgetteret ved de afsluttende ændringsforslag til december. Efter vedtagelsen

af finansloven er bevillingerne bindende – medmindre der sker afgørende ændringer af pris- og lønforudsætningerne.

Et væsentligt element i det positive samspil mellem indkomstpoltikken og den inflationsdæmpende politik har været, at de automatiske reguleringsordninger på arbejdsmarkedet samt på en række områder på udgiftsbudgettet siden 1982 har været sat ud af kraft. I forlængelse af ophævelsen af den automatiske dyrtidsregulering af lønninger i maj vil der til efteråret blive fremsat lovforslag om at erstatte de automatiske reguleringsordninger på udgiftsbudgettet med en årlig regulering. De sociale pensioner og uddannelsesstøtten vil dog som hidtil blive dyrtidsreguleret efter reguleringspristallet.

På finanslovsforslaget er der indarbejdet kompensation for nedsættelsen af arbejdstiden pr. 1. januar 1987. For heltidsansatte er der som udgangspunkt ydet ⅓ kompensation for timetabet, idet der er taget hensyn til en forventet forbedring af timeproduktiviteten som følge af den nedsatte arbejdstid. Der er i øvrigt ved fastsættelsen af kompensationen taget hensyn til særlige forhold af betydning for arbejdets tilrettelæggelse såsom vagttjeneste, døgn tjeneste m.v. For deltidsansatte er der generelt ikke ydet personalemæssig kompensation, idet der gives en tilsvarende forhøjelse af timelønnen.

I overensstemmelse med hensigtserklæringen i forbindelse med »påskepakken« i marts 1986 sigtes der mod en afskaffelse af karensdagen med virkning fra 1. januar 1987. Karensdagens eventuelle afskaffelse er ikke indbudgetteret på finanslovsforslaget, idet den endelige stillingtagen afventer resultatet af den igangværende karensdagsundersøgelse, der forventes afsluttet omkring 1. september 1986.

Omprioriteringer på finanslovsforslaget 1987

Inden for den uændrede udgiftsramme er der skabt plads til en række nye initiativer og forbedringer. Den nye delpensionsordning træder således i kraft 1. januar 1987. Ordningen giver 60–66-årige lønmodtagere, selvstændige og medhjælpende ægtefæller mulighed for at gå ned i ugentlig arbejdstid med en væsentlig økonomisk kompensation.

Det blev i foråret besluttet gradvis at afvikle samordningsfradraget for tjeneste-